

en ganske god ekstraordinær Fortjeneste, idet Ægpriserne, som bekendt, har været ganske ualmindelig høje. Men for Ægproduktionen danner Majsens Grundlaget, og i det Øjeblik, Majsens staar i en Pris som den nuværende, bliver denne Forretning i Virkeligheden ret tvivlsom. Med andre Ord, den Profit, som disse Mennesker skulde have, gaar i Virkeligheden i dette Øjeblik i Redernes Lommer. Det er derfor i høj Grad berettiget at kræve, at Majsens gaar ned til en saa lille Pris, som det overhovedet er muligt.

Hvad nu det tredje Punkt angaar, hvor Venstre ønsker, at der skulde ydes Tilskud, nemlig til Formindskelse af det Tab, som Flæskeproducenterne lider ved Maksimalprisen paa Flæsk; saa forekommer det mig, at dette Forslag er mere end mærkeligt. Hvorledes vil nemlig en saadan Foranstaltning virke? Den vil faktisk, saaledes som Forslaget er opstillet i Mindretallets Ændringsforslag, virke saaledes, at jo højere Flæskeprisen er i England, desto større Tilskud ydes der til Flæskeproducenterne, og jo lavere denne Pris er, desto mindre bliver Tilskuddet. Ja, i det Øjeblik Flæskeprisen i England gaar ned under den hjemlige Maksimalpris, faar Producenterne overhovedet intet Tilskud. Dette er den rent saglige Side af Sagen, og det forekommer mig, at det er et højst mærkeligt Standpunkt, man her indtager. Det er næsten som at stille Forholdene paa Hovedet. Jeg kunde forstaa, om man var gaaet en anden Vej, om man havde sagt: I det Øjeblik Flæskeprisen paa det engelske Marked er høj, ydes der intet Tilskud til Flæskeproduktionen, men i det Øjeblik den er lav, ydes der Tilskud.

Jeg synes, at disse to Punkter i høj Grad hører sammen, og jeg for mit Vedkommende vilde mene, at i det Øjeblik man gav et Tilskud til at bringe Majsens ned paa rimelige Priser, saaledes at Flæskeproduktionen kunde betale sig, vilde det ikke alene være urimeligt, men næsten uanstændigt at kræve, at der skulde ydes Tilskud til Flæskeproduktionen. Jeg forstaaer overhovedet i mange Tilfælde ikke, med hvilken Berettigelse man vil kræve et Tilskud fra Skibsfarten til Flæskeproduktionen. Jeg sætter det Tilfælde, at en Mand har avlet 100 Tdr. Byg og brugt disse til Produktion af Flæsk. Jeg forstaaer da ikke, med hvilken Begrundelse man vil mene, at Skibsfarten her har nogen Forpligtelse til at betale den Difference, der kan være Tale om, mellem den

engelske Pris og Maksimalprisen. I hvert Fald synes jeg ikke, man kan forlange, at der gives baade i Pose og Sæk, og det er, synes jeg, det, man gør, naar man vil have, at der skal ydes Bidrag baade til billigere Majspriser og til Flæskeproduktionen. Jeg tror, man vil gøre rettest i at sige: Vi billiggør Produktionsmidlerne i saa stor Udstrækning som muligt, men vi kan ikke gaa ind paa at betale til Producenterne, for en hel Del af Produktionen herhjemme foregaar ganske uhindret af de Forhold, her er Tale om.

Som det fremgaar af de Bemærkninger, jeg her har fremsat, maa jeg paa det Mindretals Vegne, som jeg tilhører, tage Afstand fra det Ændringsforslag, som er stillet af Venstre mindretallet, og jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme imod dette Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Den ærede Ordfører (Dalsgaard) begyndte med at omtale, hvorledes Sagen var blevet behandlet i dette høje Ting, og nævnte, at Udvalget havde fundet det rigtigt at indlede sine Forhandlinger med et Forsøg paa at naa til en frivillig Overenskomst med Rederne. At der indenfor Udvalget blev gjort et saadant Forsøg, har jeg kun kunnet se paa med ubetinget Sympati, thi en frivillig Ordning var det, som Regeringen maatte anse for det bedste, og som den ogsaa tilstræbte igennem de Forhandlinger, som førtes af den overordentlige Kommission. Ved Lovforslagets Fremsettelse udtalte jeg — og det findes ogsaa udtrykt i Lovforslagets Motiver —, at det var ønskeligt, om en frivillig Ordning kunde være traadt i Stedet for den her foreliggende Bidragslov. Jeg kan altsaa med Sympati se paa, at Udvalget har bestræbt sig for at tilvejebringe en saadan Overenskomst, og kan kun beklage, at ogsaa det Forsøg, som her er gjort fra Udvalgets Side, er strandet, er endt uden Resultat.

Lovforslaget fremsattes for Rigsdagen den 17. Januar, og de Maanedeg, der er hengaaet, maa vel vise alle, at det er ønskeligt, at der snart foreligger et Resultat. Ogsaa under Hensyn til de Vanskeligheder for hele vort økonomiske Liv, som den kommende Tid kan frembyde, de særegne Forhold, som Skibsfarten kan komme til at virke under, vil det være ønskeligt, at man snarest muligt ved, hvilken Ordning der paa dette Omraade skal være gældende. Men det forekommer mig ogsaa, efter at jeg har hørt den ærede Ord-